

דרך הדי"ק

מתורתו של האדמו"ר רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א

לך לך | גיליון 50 | י"ג בחשוון התשפ"ד

סעודה ראשונה

"לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך"

לכל ניסיון בחיים יש כלים וכוחות שונים שרק איתם אפשר לעבור את הניסיון

אם נתבונן בכל העשרה ניסיונות הקשים והקיומיים שעבר אברהם אבינו ועמד בכלם בעזו ותעצמות, ננסה להבין מהיכן היו לאברהם אבינו את הכוחות האלו ומה היה הסוד שלו לעבור את הניסיונות הקשים האלו?

אז אולי אפשר לבאר ולומר יסוד גדול, התורה הקדושה אומרת לנו (דברים כא, ו) "כִּי תֵצֵא לְמִלְחָמָה עַל אֹיְבֶיךָ" יותר נכון היה לומר כי תבוא למלחמה על אויבך או כי תהיה לך מלחמה עם אויבך, מה הפירוש "כִּי תֵצֵא לְמִלְחָמָה עַל אֹיְבֶיךָ"?

אלא צריך לבאר ולומר יסוד גדול, כל אדם עובר עשרה ניסיונות וכל ניסיון הוא ניסיון אחר, האנשים נכנסים מניסיון אחד לניסיון אחר והם חושבים שעם אותם כלים שעברו וניצחו את הניסיון הקודם, הם יניצחו את הניסיון השני. למשל כשהקב"ה אמר לאברהם אבינו "לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך" הניסיון היה לעזוב את המשפחה, את הבית וללכת למקום אחר, זה ניסיון שצריך בשבילו כלים מסוג מסויים. הניסיון הבא של אברהם אבינו היה להתיישב בארץ ישראל ובשבילו צריך כלים אחרים.

בכל ניסיון, הכוחות נפש והתעוזה שצריך כדי להתמודד איתו הם אחרים. רוב העולם כשמתמודדים עם ניסיון הם בונים לעצמם כלים אך להתמודד עם הניסיון, ומתי שנגמר הניסיון ונכנסים לניסיון אחר, הם באים עם אותם כלים שניצחו בניסיון הקודם ומנסים עם אותם כלים לניצח את הניסיון השני. אבל שם הם נכשלים ושם הם נופלים, כי בכל ניסיון הכוחות נפש והמחשבה, הבטחון והראיה של האדם על החיים צריכה להשתנות מהקצה אל הקצה.

אדם שרוצה לקחת מהניסיון הקודם את הכוחות נפש שהוא בנה בניסיון הקודם ולהתמודד עם הניסיון החדש, הוא בוודאי ייכשל באותו ניסיון. לכן האדם צריך תמיד להסתכל על החיים בצורה מחודשת, כל הזמן להסתכל על הניסיונות וההתמודדויות של החיים בצורה מחודשת ולא מה שניצחתי אתמול, אני אנצח היום. מה שחשבת אתמול, זה מה שיעזור לי למחשבות של היום. כל יום המחשבות משתנות, כל יום היצרים משתנים וכל יום ההתמודדויות משתנות, המלחמה של אתמול היא לא המלחמה של היום. הנשק שאיתו נלחמנו וניצחנו, זה לא הנשק שאיתו היום נילחם וננצח.

"כִּי תֵצֵא לְמִלְחָמָה" כל יום זו יציאה חדשה למלחמה. אברהם אבינו בעשרה

ניסיונות, כל יום התמודד עם ניסיונות חדשים, עם ראייה חדשה ומחשבה חדשה. מי שכך מסתכל על החיים בוודאי ינצח את הניסיונות. אבל מי שכל יום מסתכל על הכוחות שיש לו ועם אותם כוחות מנסה ללכת ולהמשיך בחיים בהתמודדויות החדשות, בוודאי יכשל ולא יצליח ולא יעלה בידו כלום. זה היה הסוד שאברהם אבינו בכוחו עבר את העשרה ניסיונות וניצח אותם.

נדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק

רק 5 דקות קריאה ביום ואתם שותפים מלאים בסיום הזוהר העולמי

לקבלת ספרי הלימוד עד הבית צרו קשר עם מוקד הזוהר במספר ***9620**

לקריאה בקבוצות שקטות בווצאפ נא לשלוח הודעה למספר **054-2231166**

סרקו את הברקוד החדש והצטרפו לקבוצה של כבוד האדמו"ר רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א

נפש הדי"ק

כל בן אדם לא משנה איפה שהוא נמצא, כל עוד שבן אדם חי, כל זמן שהנר דולק אפשר לתקן. כל עוד יש לך את הנשמה שלך, אלהי נְשַׁמָּה שְׁנֵתָת בִּי טְהוֹרָה, כל עוד שיש לך את הנשמה של הקב"ה, ויהודי שיש לו נשמה של הקב"ה זה חלק אלוה ממעל, יש לך נשמה של הקב"ה אז תדע גם אתה יכול לתקן ולהגיע למקומות הגבוהים והגדולים ביותר ולהשיג את ההשגות הגדולות ביותר - זה תלוי בך, כל זמן שהנר דולק, כל זמן שהנשמה דולקת.

לא משנה אם אתה בנפש מדוכדך, אם אתה בפרנסה מדוכדך, אם אתה בבריאות מדוכדך, אפילו חרב חדה מונחת על צווארו של אדם אל ימנע עצמו מן הרחמים (ברכות י). לא משנה איפה ומה אתה נמצא, ברגע אחד אתה יכול להפוך ולשנות את הכל מאדם בלי תקוה לאדם עם התקוה הגדולה ביותר ועם הישועה הגדולה ביותר.

"ושמתי את זרעך כעפר הארץ"
בזמן הזה כל אדם מחוייב להשפיע ולקרב כל יהודי לעבודת השם

אנחנו רואים בפרשת השבוע, הקב"ה מברך את אברהם אבינו ומבטיח לו בנים. פעם אחת הקב"ה אומר לאברהם אבינו שהבנים שלו יהיו כעפר הארץ "ושמתי את זרעך כעפר הארץ" ופעם שניה אומר לו הקב"ה שהבנים שלו יהיו ככוכבים "הבט נא השמימה וספר הכוכבים אם תוכל לספר אתם ואמר לו כה יהיה זרעך" נבוא ונשאל מדוע פעם הברכה היא כמו חול ופעם כמו כוכבים, למה החילוק הזה בין חול לכוכבים?

אז אולי אפשר לפרש ולומר, הגמרא מספרת (ברכות מח.) על שני תלמידים של רבה שלימים נהיו אמוראים גדולים אביי ורבא והם היסודות של תורה שבע"פ. באחד הימים שלמדו אצל רבה, שאל אותם רבה מתי שלומדים ומתפללים למי אנחנו מתפללים, אמרו לו לקב"ה. שאל אותם ואיפה יושב, רבא הצביע כלפי השמיים לתקרה, אביי יצא החוצה ולקח את רבה והצביע לו כלפי השמיים. עמד רבה ואמר שני התלמידים האלה יהיו גדולים בעם ישראל כמו שאומרים האנשים בוצין בוצין מקטפיה ידיע, עוד כשיש דלעת באדמה יודעים אם הדלעת תהיה טובה, עוד כשהאדם קטן אפשר לדעת אם יצא ממנו דבר גדול או לא גדול.

וההבדל בין הדרך של אביי לדרך של רבא הוא שהדרך של רבא הייתה לשבת בישיבה וללמוד תורה והקב"ה יבנה מסילות בלב של כולם להתחזק בזכות התורה שהאדם לומד בבית מדרש. הדרך של אביי הייתה לצאת בחוץ ולקרב יהודים ולחזק אותם, להשפיע עליהם השפעה גדולה ביותר.

וזו הברכה שהקב"ה בירך את אברהם אבינו מצד אחד שהזרע שלו יהיה כעפר כמו חול שזה בצנעה, ללמוד תורה בצנעה. מצד שני שהזרע שלו יהיה כמו הכוכבים בשמיים, שזה ללמד תורה ולהשפיע על אנשים בגלוי.

בעולם שלנו איפה שרוב האנשים של "שובה ישראל", כל אחד מאיתנו מחוייב בכל מקום ללכת ולהשפיע השפעה גדולה ביותר על עוד יהודי לקרב, זה זמן שחייבים להאיר כמו הדרך של אביי בעולם ולקרב עוד יהודי ועוד יהודי, וכמו שהגמרא אומרת (ברכות סג.) הלל הזקן אומר בשעת המכניסין פזר בשעת המפזרים כנס, מתי שיש זמן שיש הרבה מכונסים תפזרו ובזמן שיש הרבה מפזרים תכנסו.

בשעה זו צריך להתפזר ולקרב ולחזק בכל הכוח, אנחנו מבקשים מכולם בכל הכוח, היסורים שעברנו היו יסורים עם תכלית לגלות ולהפיץ את התורה, הדרך ועבודת השם של "שובה ישראל" ועם זה לחזק עוד אדם ועוד אדם, כי זו הדרך שבה ישכון אור.

**כדאי הוא דבי שמעון
 לממך עליו בשעת הדחק**

הזרמנות הר פעמיות
**להנצחת שמות במהדורה
 החדשה והמהודרת של ספרי
 לימוד הזוהר היומי**

**ניתן להנציח שמות
 להצלחה, ישועה ופרנסה
 או להנציח את שמות
 הנפטרים לעילוי נשמתם**

**ולזכות בשותפות של
 עשרות אלפי סיומי
 הזוהר הקדוש**

**לימוד היומי
 ט' תשרי
 24/09/25**

**להנצחת הזוהר היומי
 או הנצחת חודש לימוד מלא
 במהדורת הזוהר היומי שתחולק בעשרות אלפי עותקים**

התקשרו למוקד הזוהר בטלפון 9260*

ש"ית הדי"ף

שאלה:

כבוד הרב, הייתי אמור להתחנן בחודש הקרוב ובגלל שאמא של ארוסתי נפטרה, אז היא רק עכשיו קמה מהאבל ובגלל זה היא ביקשה שהיא רוצה לדחות את החתונה. אנחנו יודעים את החומרה של לדחות חתונה, אבל מצד שני בגלל שהיא יתומה מאמא ואבא והיא לא רוצה ללכת מעצבות לחתונה. מה לעשות?

תשובה:

כל הדבר הזה של חתונה זה דבר רגיש ואדם צריך להבין את הכלה ואדם צריך להבין את האשה, כי אם מתחננים בשמחה, זו שמחה לכל החיים, אם מתחננים בעצבות זו עצבות לכל החיים. אבל מצד שני צריך לדעת שחתונה שקובעים זה כוח גדול ויכולת גדולה ובעל משמעות גדולה.

אדם יסביר לאשה וינסה בדרכי נועם להסביר לאשה שהכוח של החתונה זה כוח גדול (וכך או כך היום זה בצנעה ולא בצורה גדולה ואפשר בכל מיני דרכים לעשות), אבל בחוכמה ובתבונה ולא לחצות קווים ולשבור את הצד השני ולעשות הכל בדרכי נועם ובדרך טובה.

"וְאֶעֱשֶׂךָ לְגוֹי גָדוֹל וְאֶבְרַכְךָ וְאֶגְדְּלָה שְׁמֶךָ"
בפרסום הנס שנעשה לאדם חוזרות הזכויות שירדו לו.

בטחון בהשם עם אמונה חזקה, עם אחד מעל היאוש יודע אברהם אבינו שהוא יכול לנצח.

צריך לדעת יסוד גדול, אדם שיש לו בטחון בהשם אין מציאות אצלו ליפול היאוש, אדם שיש לו בטחון בהשם צריך להיות מעל היאוש. ברגע שמתחיל אצל האדם היאוש, הוא מאבד את כל עולמו. כך אברהם אבינו מלמד אותנו שגם במלחמות ובמצבים קשים, אין אצל יהודי מצב של יאוש.

"וַיְהִי רִיב בֵּין רַעִי מִקְנֵה אֲבָרָם וּבֵין רַעִי מִקְנֵה לֹט וְהַכְּנַעֲנִי וְהַפְּרִזִּי אֲזַיִשְׁב בְּאַרְצָךְ"
גם יוכוחים צודקים ולשם שמיים גורמים לחילול השם.

התורה הקדושה אומרת לנו בפרשת השבוע "וַיְהִי רִיב בֵּין רַעִי מִקְנֵה אֲבָרָם וּבֵין רַעִי מִקְנֵה לֹט וְהַכְּנַעֲנִי וְהַפְּרִזִּי אֲזַיִשְׁב בְּאַרְצָךְ" והתורה ממשיכה ואומרת "וַיֹּאמֶר אֲבָרָם אֶל לֹט אַל נָא תְהִי מְרִיבָה בֵּינִי וּבֵינְךָ וּבֵין רַעִי וּבֵין רַעִיךָ כִּי אֲנָשִׁים אַחִים אֲנַחְנוּ". צריך להבין הרי כל מילה בתורה מדוקדקת, התורה מספרת על הריב בין רועי אברהם לבין רועי מקנה לוט, אם כך למה התורה הייתה צריכה להדגיש ולומר לנו "וְהַכְּנַעֲנִי וְהַפְּרִזִּי אֲזַיִשְׁב בְּאַרְצָךְ"? אלא לומדים פה יסוד גדול, לפעמים מתווכחים ורבים גם לשם שמיים, יש בקהילה לפעמים יוכוחים בתוך האנשים והיוכוחים הם לשם שמיים וכולם צודקים והיוכוחים הם נכונים, אבל "וְהַכְּנַעֲנִי וְהַפְּרִזִּי אֲזַיִשְׁב בְּאַרְצָךְ" יש אנשים בצד שרואים את הריב הזה והיוכוחים האלה, אפילו שהם צודקים ביוכוחים והם לשם שמיים, אבל זה גורם שהכנעני והפריזי אנשים שלא מבינים ולא יודעים, רואים את המחלוקת הזו שגורמת לחילול השם שאומרים שאנשים יראי שמיים רבים וזה לא טוב.

לכן מתי שהאדם רב, גם אם הריב הוא מוצדק ונכון עליו לדעת שהוא גורם לחילול השם, ולכן מותר להתרחק אחד מהשני כדי להפסיק לריב ולמנוע חילול השם. המריבות והיוכוחים שיש בין אנשים שגורמים לזרים לראות את זה, זה משפיע על הזרים השפעה חמורה כי הם לא מבינים, וזה גורם לומר שיש יוכוחים בבית כנסת ויש יוכוחים בשיבה, יש יוכוחים בין יראי שמיים בכאלה מצבים יש להתנתק, ושכל אחד ילך לדרכו כי ההמשך של היוכוחים האלה גם שהם לשם שמיים הם גורמים לחילול השם עם זרים.

וזו עצה טובה, איפה שיש יוכוחים גם שהם לשם שמיים, אם יש זרים שרואים את זה הפתרון להתרחק. אם האדם התרחק מזה, הוא גרם לפחות חילול השם וזה לטובת כולם.

בפרשת השבוע הקב"ה אומר לאברהם אבינו "לָךְ לָךְ מְאֹרָצְךָ וּמְמֹלְדֹתֶיךָ וּמִבֵּית אָבִיךָ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲרָאָה" והקב"ה מבטיח לאברהם אבינו פה לא יהיו לך ילדים, פה לא תהיה לך פרנסה. אבל "וְאֶעֱשֶׂךָ לְגוֹי גָדוֹל וְאֶבְרַכְךָ" איפה שתלך אני אתן לך בנים ואתן לך פרנסה.

ועוד דבר מבטיח הקב"ה לאברהם אבינו "וְאֶגְדְּלָה שְׁמֶךָ" שהשם שלו יהיה גדול בכל העולם. צריך להקשות קושיה אברהם אבינו קודש קודשים, מה אכפת לו אם השם שלו גדול או השם שלו קטן, מה זה נותן לו שיחשבו עליו וידברו עליו טוב, אם כך מהי ההבטחה שהבטיח לו הקב"ה "וְאֶגְדְּלָה שְׁמֶךָ"?

אלא אפשר לפרש ולומר יסוד גדול, רבותינו הקדושים אומרים (תענית כ:): כל אדם שנעשה לו נס מנכים לו מזכויותיו, מי שנעשה לו דבר מעל הטבע זה הולך על חשבון הזכויות שלו. בשמיים יש כמו בנק, כל מעשה טוב שהאדם עשה הוא הפקיד שם זכויות ומתי שנעשה לו נס, זה נמשך מהזכויות שלו.

אם כך אברהם אבינו אמר אם אני אלך משם והשם יתן לי פרנסה ובנים זה מעל הטבע, אם כך ילקחו לי כל הזכויות אז איזו זכות תהיה לי בזה. אומר לו הקב"ה "וְאֶגְדְּלָה שְׁמֶךָ" השם שלך יהיה מפורסם בכל העולם, הניסים שנעשו לך יהיו מפורסמים בכל העולם ומהפרסום של הניסים הללו אנשים יתחזקו ויחזרו בתשובה לדרך השם.

וכך כל הזכויות שירדו מהנס שיהיה לאברהם ילדים ופרנסה, יחזרו לו מהשם הגדול שיהיה לאברהם כשאנשים כל היום יספרו וידברו על הניסים שנעשו לו ויתקרבו ויתחזקו. לכן זה היה חשוב לאברהם אבינו והקב"ה הבטיח לו "וְאֶגְדְּלָה שְׁמֶךָ" כדי להחזיר לו את כל הזכויות שירדו ממנו.

"וַיִּשְׁמַע אֲבָרָם כִּי נִשְׁבָּה אַחִיו וַיִּרַק אֶת חֲנִיכּוֹ יְלִידֵי בֵיתוֹ שְׁמֹנֶה עָשָׂר וְשִׁלֵּשׁ מְאוֹת"
גם במצבים שנראים הכי קשים אסור להתייאש.

יהודי צריך לדעת שאין דבר יותר קשה מהיאוש, יהודי שנופל ליאוש איבד את כל עולמו. לא משנה איפה נמצא האדם או מה עובר עליו, בכל המצבים שהאדם נמצא אסור לו ליפול ליאוש, מי שנופל ליאוש הורס ומחריב את כל חייו.

אם נסתכל בפרשת השבוע מתי שאברהם אבינו שומע שלוט נפל בשבי, "וַיִּרַק אֶת חֲנִיכּוֹ יְלִידֵי בֵיתוֹ שְׁמֹנֶה עָשָׂר וְשִׁלֵּשׁ מְאוֹת" אברהם אבינו לוקח את האנשים שלו והולך להציל את לוט. המלחמה הזו הייתה קשה ביותר להילחם נגד ארבעה מלכים חזקים, רבותינו אומרים שאברהם לקח איתו שלוש מאות ושמונה עשרה אנשים ויש דעה שלקח איתו רק את אליעזר שהוא בגימטריא שלוש מאות ושמונה עשרה. צריך להקשות למה לא לקח יותר או לקח פחות, למה לקח דוקא שלוש מאות ושמונה עשרה אנשים כדי להציל את לוט?

אז אפשר לבאר ולומר, אם ניקח את המילה יאוש בגימטריא יוצא שלוש מאות ושבע עשרה, אברהם אבינו לקח אחד יותר מעל היאוש כדי ללמד אותנו שגם אם יש מלחמה ומצב קשה כנגד ארבעה מלכים, אין יאוש אצל עם ישראל. אברהם אבינו לוקח שלוש מאות ושמונה עשרה אנשים עם

מי לא רוצה ישועה? מי לא רוצה רפואה?
 מי לא רוצה את משה רבנו מליץ יושר עליו בשמיים

מִתְרַדְּדִים
צוּאֵת מִשְׁבַּח לְגוֹי

השבת זה הזמן כבקשת כבוד האדמו"ר רבנו יאשיהו יוסף פיינמו שליט"א
 זהו צו השעה כולם מזכים עוד שני חברים לקרא ספר דברים בשבת קודש
 , וזוכה כולם לקדש שם שמיים ולקיים את דברי ה' זכרו תורת משה עבדי
ספר דברים צוואת משה רבנו זיע"א

סגולות הרי"ף

סגולה לאדם שמידת הדין מתוחה עליו

אנשים שמרגישים שיש עליהם מידת הדין והדברים קשים אצלם, והם מרגישים ממש הסתר בפנים גדול מהקב"ה, אז ידעו צדיקים סגולה גדולה, אדם שמרגיש הסתר פנים ומידת הדין, ילך ויעשה התרת נדרים והתרת קללות, כמו שעושים בערב ראש השנה ובערב כיפור התרת נדרים והתרת קללות, אדם ילך לשלושה תלמידי חכמים ויעשה התרת נדרים והתרת קללות ובכוח הזה להוריד את כל הדינים וכל הקללות.

וככה אבותינו הקדושים ורבותינו הקדושים היו נוהגים לעשות, כל פעם שהיו רואים את צרה אצל מישהו, היו אומרים לו לעשות מהר התרת נדרים והתרת קללות. יהי רצון שהקב"ה יושיע את כולנו שמזכה לגאולה שלמה בקרוב

פתח קטן של מחשבה לא טובה ויצר הרע כבר ישתלט על האדם

הגמרא אומרת (יבמות כא.) "וּשְׁמַרְתֶּם אֶת מְשַׁמְרֵתִי" (ויקרא יח, ל) עשו משמרת למשמרת לעשות גדר על גדר על גדר, לשמור את המשמרת שלא יהיה פתח למחשבות הרעות להיכנס לאדם. זה מה שהנחש ניצח את חוה, שחוה נתנה לו פתח. הקב"ה לא אמר לחוה לא לנגוע בעץ הדעת. הנחש דחף אותה, היא נגעה, הנחש אמר לה ראייתך נגעת ולא קרה לך כלום. אסור לתת פתח, פתח, פתח קטן, "לִפְתַח חֲטָאת רִבְץ" (בראשית ד, ז), לפתח הקטן שנראה קטן "חֲטָאת רִבְץ", השטן רובץ ומשם הוא נכנס וברגע שהשטן נכנס לחיים של האדם מי ישורונו ומי יכול לעצור אותו, מי יכול להשתלט עליו? מי יכול לגרום ליצר הרע להפסיק.

לכן כולנו, "אִשׁ תְּמִיד תּוֹקֵד עַל הַמְצָבָה לֹא תִכְבְּהּ", לעצור את המחשבות הרעות, לעצור את הדחף של הרע, כי מספיק מחשבה אחת רעה שנכנסת לראש של האדם, היא כבר משתלטת על האדם. כמו שסיפרנו את הסיפור על הבן איש חי, שהיה אדם קמצן גדול והוא רצה לקנות בית, להתחתן, והוא היה קמצן, לא רצה לקנות בית. הרב אמר לו תקנה בית ואז יהיה לך קל להתחתן עם אשה. הוא הלך לבית של עשיר, הוא אמר לו בבקשה תיקח כסף, רק תתן לי מסמר לרפוק בקיר של הבית שלך. העשיר הסכים. אחרי שהוא שם את המסמר ועשה שטר, הלך, התחיל לבוא לעשיר כל כמה דקות, לתלות על המסמר בגדים, סלים, דברים, עד שהעשיר כבר לא יכל לסבול את המסמר שהאדם עושה בו מה שהוא רוצה ועמד ועזב את הבית ואותו קמצן לקח את הבית ועשה בו מה שהוא רוצה.

היצר הרע צריך מחשבה אחת לא טובה בלב של האדם, מסמר בלב של האדם. ברגע שיש ליצר הרע מסמר בלב של האדם, הוא כבר משתלט על האדם ומפיל אותו ולוקח אותו למקומות הרעים ולמקומות הקשים ביותר. לכן לא לתת ליצר הרע שום מסמר, לא לתת ליצר הרע כלום להיכנס בלב של האדם, לא לתת ליצר הרע שום מחשבה. כל מחשבה שבאה לאדם, אדם יהרוג אותה עוד שהיא מחשבה, יפרום אותה, יפרוך אותה, יפיל אותה.

ברגע שמחשבה אחת רעה נכנסת, גם אם הוא לא יפרום אותה, וגם אם הוא לא יפרוט אותה ויעשה אותה למעשים, המחשבה הזאת פותחת פתח ואחרי המחשבה הזאת באים צרות צרות צרות של עבירות ושל מעשים לא טובים. לסגור, לאטום, לחתום ולהיות סגור ואטום וחתום, לא לתת לשום מחשבה רעה להיכנס. כי המוח זה דבר קדוש, זה דבר מרומם, זה דבר ששייך להקב"ה, המוח זה השרים של הקב"ה בגוף של האדם. ואם המוח חוטא, אם המוח נכנסות בו מחשבות רעות, אז אדם נאבד ומאבד את כל מה שיש לו.

והעבודה של היצר בדור הזה כל היום לרוע הרהורים בלב של האדם. כל היום להכניס הרהורים. הרהורים על אמונה, הרהורים על עבודת השם, הרהורים על כשרות, הרהורים על לימוד תורה, הרהורים על כל דבר, על כל דבר להכניס הרהור. וברגע שנכנס הרהור, אחרי הרהור, נכנסים צרות צרות של רפיון ושל ירידה ושל דברים לא טובים. לחסום את הרהור, לא לתת לשום הרהור להיכנס. אדם שנותן להרהורים להיכנס לליבו, לנפשו, האדם הזה התחיל את ההרס ואת הנפילה ואת ההתדרדרות, את החורבן של האדם.

נילחם צדיקים בכל הכוח לאטום, לחתום, לא לתת לשום הרהור להיכנס בתוכנו. דק הרהורים של תשובה, רק הרהורים של מעשים טובים, רק הרהורים של דברים טובים. כל הרהור של תשובה מביא אחריו תשובה. כל הרהור של תשובה מביא אחריו התחזקות של עבודת השם. וכל הרהור של עבירה מביא אחריו עבירות, מביא אחריו מעשים לא טובים.

נקפיד ונשמור על עצמנו רק הרהורים של תשובה בכל יום ויום בת קול יוצאת מהר חורב ומכרזת ואומרת אוי להם לבריות מעלבונה של תורה (אבות ו, ב). מה זה הבת קול הזו? זה הרהורים שנכנסים בלב של האדם. נפתח את הלב להרהורים של הבת קול שיוציאת מהר חורב ומכרזת ואומרת

אוי להם לבריות מעלבונה של תורה. ואחרי שנפתח את הלב להרהורים האלה של התשובה, אז יכנסו במסלול הרהורים של התשובה, הרבה מצוות, הרבה מעשים טובים, הרבה קירבה להשם, הרבה דרכים טובים. אדם שפותח את הלב להרהורים של תשובה, נכנסים אחר כך נחלים של תשובה, נכנסים אחר כך נחלים של תורה, נכנסים אחר כך דברים עצומים ודברים גדולים

מחשבה שניה זה כבר מוצר הרע.

מסופר על הבעל "מאור עיניים" מעשה שיש בו מוסר גדול. בעל המאור עיניים היה עני מרוד, לא היה לו כסף, לא היה לו כלום, לא היה לו איך להתפרנס, לא היה לו איך לאכול, היה חי בעניות גדולה ביותר.

יום אחד בא לפניו בן אדם וביקש ברכה ונתן לבעל המאור עיניים סכום גדול ביותר. מאות רובל, סכום גדול ביותר נתן לבעל המאור עיניים צדקה. בעל המאור עיניים פתח את המגירה בחדר שלו ושם את הכסף שם. והגבאי היה שמח, היו הרבה חובות על האוכל, על הבית, על הכל. היה צריך לשלם, הגבאי היה שמח, הסכום הזה ישלם את רוב החובות, היה לגבאי שמחה גדולה.

אחרי שהיו אנשים אצל הבעל המאור עיניים ויצאו כולם ונגמר הכל והיה לילה, הגבאי בא לרב ושואל אותו, רבי איפה הכסף לשלם את החובות. הרב פתח את המגירה ששם היה הכסף לפני כן, היו שמה כמה מטבעות. שאל אותו הגבאי, איפה כל הסכום שנתנו האנשים, כמה מטבעות אי אפשר לשלם בזה כלום, זה לא הכסף שהיה פה, היו פה כמה מאות רובל, איפה הכסף.

אמר לו בעל המאור עיניים, אני אספר לך. בא לפני בן אדם שהיה לו שלושה דברים חשובים, אחד לשלם כסף למלמד של הבן שלו, לבית הספר שהילדים ילמדו, והיה לו גם לחתן את הבת שלו, והיה לו גם חוב לשלם על העסק שלו, אם לא היה משלם היו זורקים אותו, נתתי לו את הכסף הזה. שאל אותו הגבאי, סכום כל כך גדול הרב נתן בבת אחת, איך המשפחה רעבים, אין איך לשלם למשפחה. אמר לו הרב, אני אספר לך, מתי שרציתי לתת לו את הצדקה היצר הרע בא אליי, היצר הרע אמר לי, רבי תראה, הסכום הזה יכול לחלק אותו למאה משפחות, למה תעשה מצוה אחת, תעשה מאה מצוות. ואז אמרתי, מחשבה ראשונה של מצוה היא קדושה, מחשבה שניה כבר זה יצר הרע, אפילו שזה נראה כמצוה ונראה לתת למאה משפחות, אבל זה כבר יצר הרע. אם זו הייתה מחשבה טובה, היא הייתה באה ראשונה, זה שבאה שנייה סימן שזה יצר הרע. זה שזה בא מחשבה שנייה, זו עצת היצר לא לעשות את המצוה, לכן מיד עמדתי ונתתי את הכל.

ספר דברים

זה הכי אחי!

מחיר מיוחד ומגוון
מהדורת חילילים!

לקבלת הספר: 03-792-2548
חפשו: ספר הישועות - ספר דברים G 6